

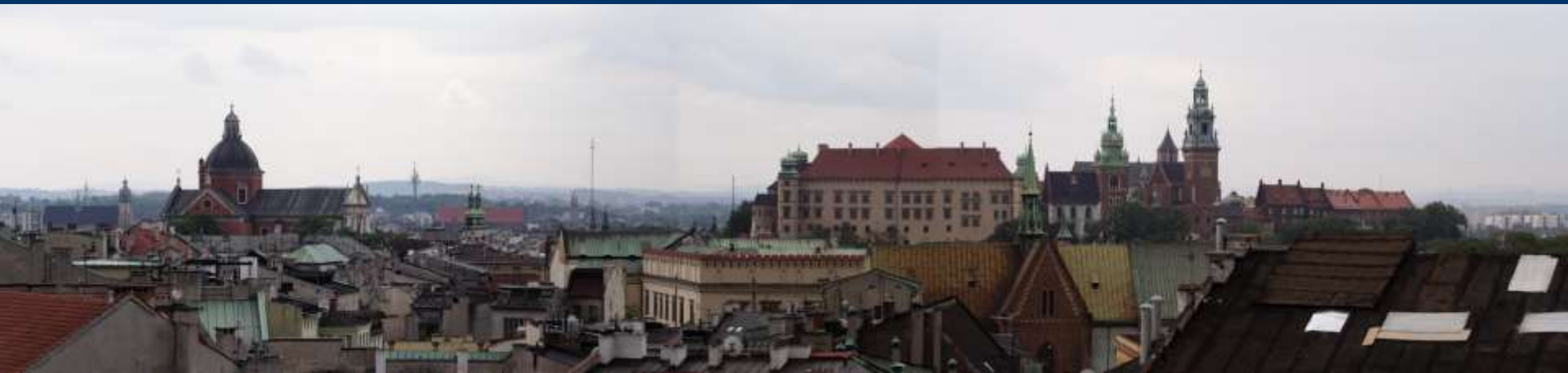
Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

KRAKÓW — Sukiennice — Kościół Mariacki

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

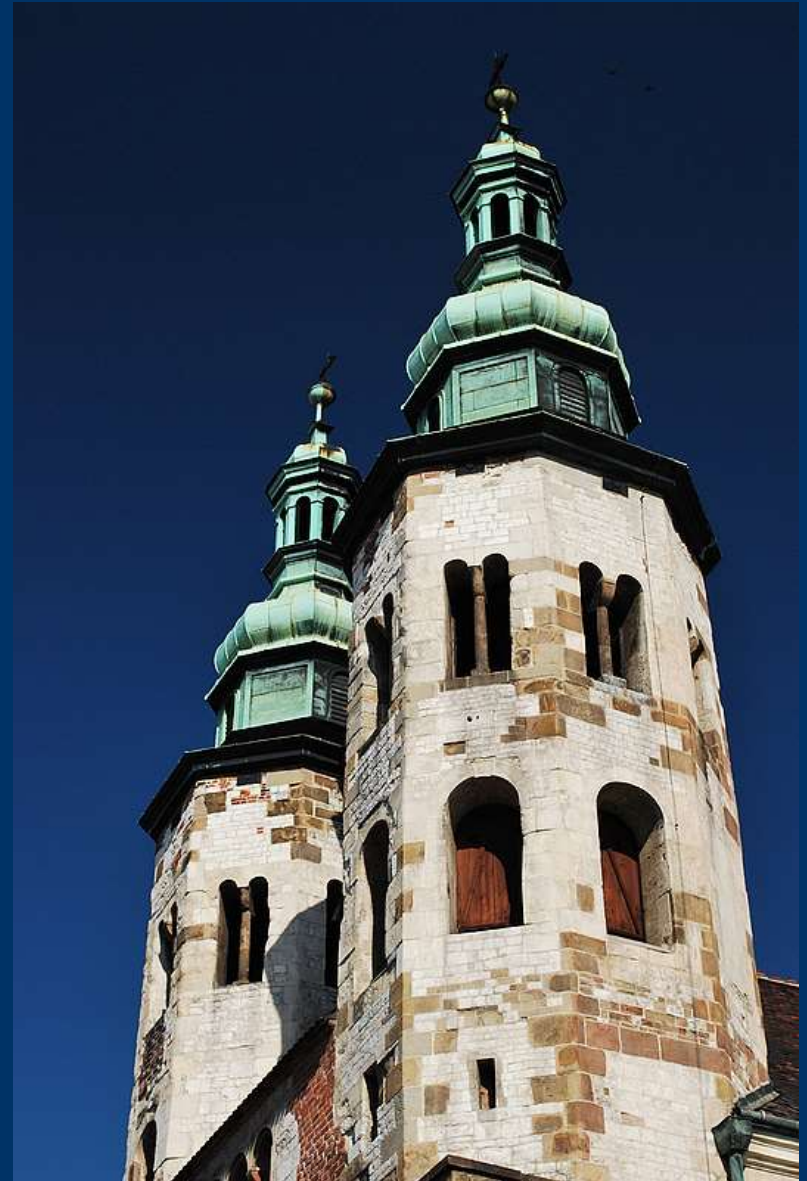

Kraków. Rynek, Sukiennice i kościół św. Wojciecha.

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

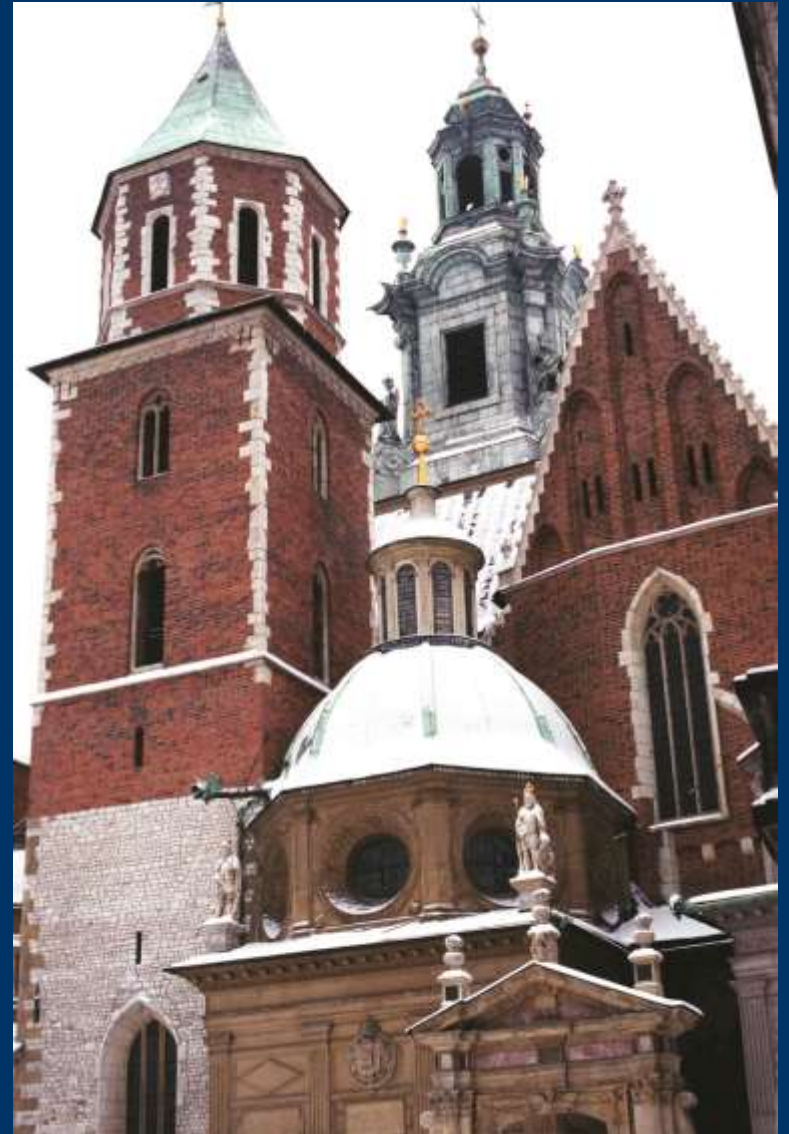

Kraków. Wawel. Katedra.

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Krakow i okolice

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

Szopka krakowska – inspiracje

SZOPKI KRAKOWSKIE

Zwyczaj sporządzania szopek w okresie Świąt Bożego Narodzenia :

- Wywodzi się z odwiecznego kultu żłóbka betlejemskiego
- Powstał u samego zarania chrześcijaństwa, w IV wieku wkroczył do Rzymu i tam rozpowszechnił się zwyczaj ustawiania jasełek w kościołach
- Św. Franciszek z Asyżu jako pierwszy uczcił zdarzenie narodzin Syna Bożego w grudniową noc w 1223 roku
- W Polsce kult jasełek szerzyły zakony franciszkańskie
- Z czasem w scenach liturgicznych pojawiły się figurki świeckie, które pod koniec XVII wieku były już ruchome
- W wyniku zbyt wielkiego zamieszania niespójnego z majestatem miejsca , w 1736 roku zakazano urządzania jasełek , odtąd można było wystawiać tylko statyczne żłóbki
- XVIII obyczaj przeniesiono poza obręb świątyń ,tak zrodziła się –
szopka wędrowna

W Krakowie chodzenie z szopką jako teatrzykiem rozpowszechnione było w I poł. XIX wieku. Nastąpiło wówczas wprowadzenie teatrzyku kukiełek do wnętrza budynku szopki. Oddzielono elementy świeckie od scen ewangelicznych.

W II poł. XIX wieku w Krakowie rozkwitła moda na przyjmowanie grup teatralno – kolędniczych. Tak w Krakowie wyodrębnił się odmienny styl szopkarzy. Członkami jego byli głównie murarze, cieśle i robotnicy budowlani, zamieszkujący głównie Krowodrzę, Grzegórzki i Zwierzyniec.

Budowali oni dwa rodzaje szopek:

- Małe szopki przeznaczone jako pamiątki, do zakupienia pod kościołem Mariackim, pozbawione scen lalkowych.
- Bardzo duże szopki, wykonane z niezwykłym artyzmem, wysokie nawet do kilku metrów. Przeznaczone były do tradycyjnych jasełek w trakcie kolędowania. Wytworzenie takiej szopki było ogromnie pracochłonne i kosztowne, ale im była większa i okazalsza, tym większe przynosiła później dochody!

Czasy świetności **szopki krakowskiej z kukielkami** skończyły się w okresie I wojny światowej. Władze austriackie zakazały przedstawień.

Po wojnie zespoły szopkarskie nie wróciły na Rynek, bezpowrotnie minęła na nie moda. Ich miejsce zajęły grupy śpiewające po domach kolędy, noszące ze sobą często prymitywne szopki. W 1923 roku Krakowskie Muzeum Przemysłowe, zorganizowało widowisko szopkowe, a następnie konkurs na najpiękniejszą szopkę krakowską.

- Na krakowskim rynku szopka pojawiła się pierwszy raz w **1937**, kiedy to dr Jerzy Dobrzycki - Dyrektor Muzeum Historycznego ogłosił **konkurs na najpiękniejszą szopkę krakowską**, nie przewidując nawet jak bardzo to wpłynie na życie artystyczne miasta.
- Zainteresowanie konkursem było ogromne - do konkursu zgłoszono wtedy aż 86 szopek.
- Z czasem, po II wojnie światowej, wytwarzaniem szopek mógł zająć się każdy - i tak też jest do dzisiaj. W każdy pierwszy czwartek grudnia na Rynku Głównym w Krakowie u stóp pomnika Adama Mickiewicza, twórcy szopek prezentują swoje dzieła, gromadząc tłumy ciekawych krakowian i turystów.

Fot. Krzysztof Chojnacki

Szopka krakowska

- to smukły, wielopoziomowy, wieżowy, bogato zdobiony budynek skonstruowany z lekkich nietrwałych materiałów,
- charakteryzuje się nagromadzeniem zminiaturyzowanych elementów zabytkowej architektury Krakowa, fantazyjnie przetwarzanych i połączonych,
- ma służyć za godne miejsce przedstawienia wielkiej tajemnicy Narodzin Syna Bożego,

